

காயம், வலி, இழப்பு, தேகவியோகம்
என்பன குறித்து எழுதப்பட்ட

சரமகவிகள்

யாழ்ப்பாணம்
பாக்கியநாதன் புத்திரன் அகிலனால்
யாக்கப்பட்டவை

க்ரியா வெளியீடு
சென்னை 41
விகாரி ஆண்டு, மார்கழி
2019

மிதுனம் 01

பற்களின் விஷ வாய்கள் திறந்தன

சிதைந்த விலங்கின்
முற்றிய பித்தாகினேன்.

தேகச் சலாகைகளிடையே
பிரித்துருவ முடியாத வெறுப்பு

இரத்தச் சீழாய்
கரைந்தொழுகியது உனது இதழ்
தோலோடு கிழிந்து
பிடுங்குண்ட மயிர்கொண்டது எனது கை

கோமாளிகளும் வில்லன்களும்
கதாநாயகர்களும்
உள்நுழைகிறார்கள் ஒருவருக்குள் ஒருவர்

தேர்ந்த நடிகனிலும்
சிறந்த நடிகனானேன்

மோகம் கண்டிப் பழுத்து
புழுத்து மக்கிய படுக்கையின் கீழ்
அரவாய் ஊர்ந்து
சுருண்டது கடிசாரம்.

மார்கழி 2003

தலைப்பிடப்படாத காதற் கவிதை 02

எவ்விதம் முடிந்தன அந்த நாட்கள்?

விரகமும் தாபமும் மூடிய மாலையும்
முற்றிலாக் காத்திருப்புத் தெருவும்
எங்ஙனம் சென்று மறைந்தன?

நெடுமூச்சுடலும்
வெப்பமேறிக் கனன்ற நூறு முத்தங்களும்
எவ்விதம் உலர்ந்தன?

அத்திசையிலும் இத்திசையிலுமாய்
எவ்விதம் நடைபிரிந்தன பயணங்கள்?
இதயத்தைக் கீறும் மாறா வலி
எங்ஙனம் காய்ந்து மறைந்துபோனது?

ஆயுளின் நடுச் சந்தியில் நிற்கிறேன்

ஆண்டுகள் பல கழிந்து தோன்றுகிறாய்
கணத்திற் தோன்றி மறைகிறது
மறுபடி அதே நெருப்பு

நடுக்கடலில்
துடுப்பற்ற படகில் தனித்துப்போனேன்

கார்த்திகை 2008

பிற்குறிப்புகள்

01

இது இரண்டாவது தொகுப்பு, 'பதுங்குகுழி நாட்கள்' வெளியாகிச் சரியாகப் பத்து வருடங்கள் கழிந்துள்ள நிலையில் இத்தொகுப்பு வெளியாகிறது. ஒரு தொகுப்பிற்கும், மறுதொகுப்பிற்கும் இடையில் மட்டுமல்ல; சில வேளைகளில் ஒரு கவிதைக்கும், இன்னொரு கவிதைக்கும் இடையிற்கூடக் கவிதைகள் இல்லாத ஆண்டுகள் கடந்து சென்றுள்ளன. இன்னொரு தொகுப்பு, இப்போது சாத்தியமாகியிருக்கிறது என்பது என்னளவில் என்னவோ அதிசயமாகவேபடுகிறது.

02

இந்தக் கவிதைகளிற் பெரும்பாலானவை நிலைகுலைவுகள் பற்றியவை. இழப்பாலும் - அழுகையாலும் - தீரா நெடுந்துக்கத்தினாலும் அவை அலைக் கழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரத்தம் சிதறியொட்டாத ஒரு கவிதையைக் காண்பதென்பது அரிதாகவேயுள்ளது. கால் நூற்றாண்டுகள் கழிந்து திரும்பிப் பார்க்கையில் நாம் சென்ற தெருக்கள், நாம் பார்த்த கிராமங்கள், நண்பர்கள், காதல் மதுவூற்றிய பெண்கள், உறவினர்கள் எவரையுமே காணோம். யாவும் வேறொன்றாய் மாறியுள்ளது. கடந்த காலம் ஒருபுறம் பெருங் கழிவிரக்கமாயும், மறுபுறம் பெரும் சித்திரவதைப் புலமாகவும் மாறியுள்ளது. ஞாபகம் ஒரு குத்துவாளாய் நெடுத்து நிற்கிறது, ஆனால் அவற்றின் மீதாக ஏறி நடக்கவும், அவற்றை ஏந்தி நடக்கவும் இக்கவிதைகள் முயன்றுள்ளன. 'புயலும் மாரி மழையிலும் நாம் கடந்து வந்த நாட்களை மறந்துவிடுவோமோ என அவை அஞ்சுகின்றன'. ஒரு பெருங் காயத்தின் இடையறாத வலி அவற்றுள் படிந்துபோய்க் கிடக்கிறது.

03.

பல்லாயிரம் புண்ணுண்ட மனங்கள் (traumatized minds) இந்தக் கவிதைகளுக்குள் வசிக்கின்றன. தனியாளாகவும், ஒரு திரள் மக்களின் நாடித்துடிப்பாகவும் ஒருங்கு குவிந்துள்ள இந்தக் கவிதைகள் எழுதுபவரின் கூட்டுமனத்தில் வேர்கொண்டுள்ளன. அடையாள நெருக்கடிக்குள் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கும் எமது சமூக வரலாற்று நிலவரங்களுக்குள் தலைமுறைத்தலைமுறைகளாகக் கைமாற்றப்படும் மேற்படி நினைவுகள் மீதான இடைவிடாத எதிர்வினைகளும் வெளிப்பாட்டுப் பயணங்களும் ஒருபுறம் ஒருவகை உணர்ச்சி வெளியேறுகை நிலையாகவும், மறுபுறம் சுயத்தை, அடையாளத்தை மறுகட்டுமானம் செய்யும் முயற்சியாகவும்

தொழிற்படுகின்றதென்பர். புண்படுகை பற்றிய இலக்கியங்கள் (trauma literatue) என்பன ஒருவகை இலக்கிய சாட்சியங்களாகவும் வரலாற்று ஆவணங்களாகவும் கூட மாறிவிடுகின்றன.

04

அசாதாரணமாக அனுபவங்களும் - பெருங் காய அனுபவங்களும் மொழியிலும் - மொழிதலிலும் அதன் வழமைகளுக்கு அப்பாலான பாய்ச்சலை இயல்பாகக் கோருகின்றன. அவற்றுக்கு ஒரு புதிய சொல்லுடல் தேவைப்படுகிறது. இவ்வகைப்பட்ட படைப்பாக்க நிலவரங்கள் மொழியை அதிகம் உருவக நிலைப்படுத்துகின்றன. படிமங்களும் குறியீடுகளும் அதன் இயற்கையாகிவிடுகின்றன. அவை மொழியை அதிக வேளையில் அதன் வழமைப் பிரகாரமான ஒழுங்கு நிலைக்கு வெளியால் வேறொரு விதமாய்ப் புணர்த்துகின்றன. சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு உயிரிபோல தொழிற்படத் தொடங்குகின்றன. சில வேளைகளில் எல்லாக் கவிதைகளும் ஒரு கவிதையாக அல்லது ஒன்றின் பல காட்சித் துண்டங்களாகிவிடுகின்றன.

05

முடிவு, இறுதி, இறப்பு, கடைசி எனும் பல பொருளையுடையதும், எமது பழைய கல்வெட்டு நூல்களில் பேணப்பட்டு வந்ததுமாகிய சரமகவி எனுஞ் சொல், இக்கவிதைத் தொகுப்பு உருவாக்கும் உணர்ச்சிப் புலத்தோடு நெருங்கியிருப்பதாகப்பட்டது. அதுவே அதன் பெயராகிய போது, நூலின் வடிவமைப்பிலும், அதன் தொடர்ச்சியாகப் பழைய கல்வெட்டு நூல்களின் தோற்றத்தை உருவாக்க விரும்பினோம்.

06

இக்கவிதைகள் சில ஏற்கனவே பல சஞ்சிகைகளில் வெளியாகியவை; சில இத்தொகுப்பிற்றான் முதலில் இடம்பெறுகின்றன. ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்ட கவிதைகளுக்காக அவற்றை வெளியிட்ட சஞ்சிகைகளுக்கும் நன்றிகள். என் சோம்பேறித்தனத்தையும் மந்தத்தனத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டு சதா என்னைத் தூண்டிக்கொண்டிருக்கிற சனாதனனுக்கும் பவானிக்கும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பா. அகிலன்
யாழ்ப்பாணம்
05.10.2011

பின்னூரைக்குப் பின்னூரை

சிலவேளை கூறியது கூறல் அல்லது விரித்துக் கூறலாக அமையும் இந்தப் பின்னூரையின் முதன்மை நோக்கம், தமிழக மட்டத்தில் இந்தக் கவிதை நூலினது வடிவமைப்பு, பெயர் மற்றும் அதன் வரலாற்றுப் பண்பாட்டு மூலங்களைப் பற்றிய அடிப்படை அறிமுகத்தைத் தருவதேயாகும்.

‘சரமகவிகள்’ 2011இல் வெளியாயிற்று. இலங்கையின் உள்நாட்டுப் போரின் இறுதிக் காலகட்ட நினைவுகளாலும் நிகழ்ச்சிகளாலும் உருவாகிய மனக்காயங்களை (trauma) பின்தொடரும் இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு உடற்காயங்கள், ஆறாத புண்கள், அழுகும் தசைகள், குருதி, சீழ், அவற்றில் நெளியும் புழுக்கள், வலி, அங்கவீனம், இறப்பு, இழப்பு, ஓலம் ஆகியவற்றால் பின்னப்பட்டது. இந்தக் கவிதை நூலின் உள்ளடக்கமானது இலங்கையில் இறந்தவர்களது நினைவாக, அவர்களுக்காகச் செய்யப்படும் முப்பத்தியோராவது நாட்சடங்கின்போது வெளியிடப்படும் ‘கல்வெட்டு’ நூலைப் பற்றிய சமாந்தரமான எண்ணத்தை உருவாக்கும் நோக்கில் வடிவமைக்கப்பட்டது. அந்த வகையில் பாரம்பரியமாகப் பயன்படுத்தப்படும் ‘சரமகவிகள்’ (elegy) எனும் பெயரை இக்கவிதைத் தொகுப்புக்கு இட்டோம். இந்த வகை நினைவுகூரல் நூல் மரபுகள் தமிழகத்திலும் வெவ்வேறு சமூகங்களிடமும் பயில்வில் காணப்படுகிறது.

இறந்தவர் வாழ்க்கை வரலாறு, உற்றார் உறவினரது புலம்பல், அவர்களைத் தேற்றல் எனும் பாடல்களால் ஆன மேற்படி மரபு, அச்சக்கலை வருவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் வாய்மொழிப் பாடலாக இருந்துள்ளது. பின்னர் ஏடுகளில் எழுதப்பட்டு அதிகம் மேட்டுக்குடி மரபுக்குள் இயங்கிய ஒரு மரபை அச்ச இயந்திரங்கள் அதிகபட்சம் ஜனநாயகப்படுத்தின.

இந்தப் பின்புலத்தில் இக்கவிதை நூலுக்கான அடிப்படைகளைச் சரமகவிகள் மரபிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் படிமுறையில், அதன் தோற்றத்தை மேற்படி பாரம்பரியமான கல்வெட்டு நூல்களிலிருந்து அதன் வடிவமைப்பாளரான ஓவியர் சனாதனன் உருவாக்கினார். அதன் முகப்பு அட்டையின் நிறத்திலிருந்து அதில் இடம்பெறும் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள், எழுத்துக்களின் வடிவம், அவங்கார வடிவமைப்புகள் (designs) என்பன அவ்வகையிற் கவனத்திற் கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன், நூலின் உள்ளே பாரம்பரியமான கல்வெட்டு நூலின் முதற்பக்கத்திற் வருவது போன்ற

tissue காகிதம் மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெறும் இறந்தவரது புகைப்படம் என்பவற்றிலிருந்து அவரால் புத்துருவாக்கப்பட்ட கறுப்பு tissue இல் பதிக்கப்பட்ட ஒளியூடு புகத்தக்க (transparent) வெண்ணிறத் தாலான ஒரு பொது மனிதவுடற் தோற்றம் முதலியவற்றுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட இந்தத் தொகுப்பு, பல அங்கங்கள், பல வித மனநிலைகள் என்பனவற்றையும், வாழ்க்கையின் உட்புறம், வெளிப்புறம் ஆகியவற்றையும் பிரதிபலிக்கும் கவிதைகளால் உருவாகியுள்ளது.

கவிதைகள் மட்டுமின்றி, அதனைக் காவும் நூலுடலும் தோற்ற அமைப்பில் அவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும் என்ற நாட்டம் எம்மிடம் காணப்பட்டது.

'சரமகவிக'ளில் என் மொழி, இரத்தம், சடலம், மலம், சலம், மாத விடாய், எச்சில், விந்து என இழிதகைமையது எனப் பெருமளவு சிந்திக்கப்படும் வார்த்தைகளால் நிரம்புகிறது. அவற்றின் மேலாகப் பல சமயம் ஈக்கள் பறக்கின்றன.

தமிழகத்தில் 'சரமகவிகள்' க்ரியா வெளியீடாக வெளிவர முதன்மைக் காரணகர்த்தாக்களாக பத்மநாப ஐயரும் செல்லத்துரை சுதர்சனும் இருந்தனர். அவர்களின்றி இந்த வெளியீடு நடந்தேறி இருக்க முடியாது. அதன் தொடர்ச்சியாக க்ரியா ராமகிருஷ்ணன் நூலை வெளியிடுவதில் காட்டிய ஆர்வம் அளப்பரியது. எனது கவிதை நூல்கள் தமிழகத்தில் வெளிவர வேண்டும் என்பதில் தொடர்ச்சியான ஆர்வமும் ஊக்கமும் காட்டியவர் கீதா சுகுமாரன்.

இவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

பா. அகிலன்
யாழ்ப்பாணம்.
05-12-2019